

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ
Y
REDACCIÓ
LLIBRERÍA ESPANYOLA
Rambla del mitj, 20,
BARCELONA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

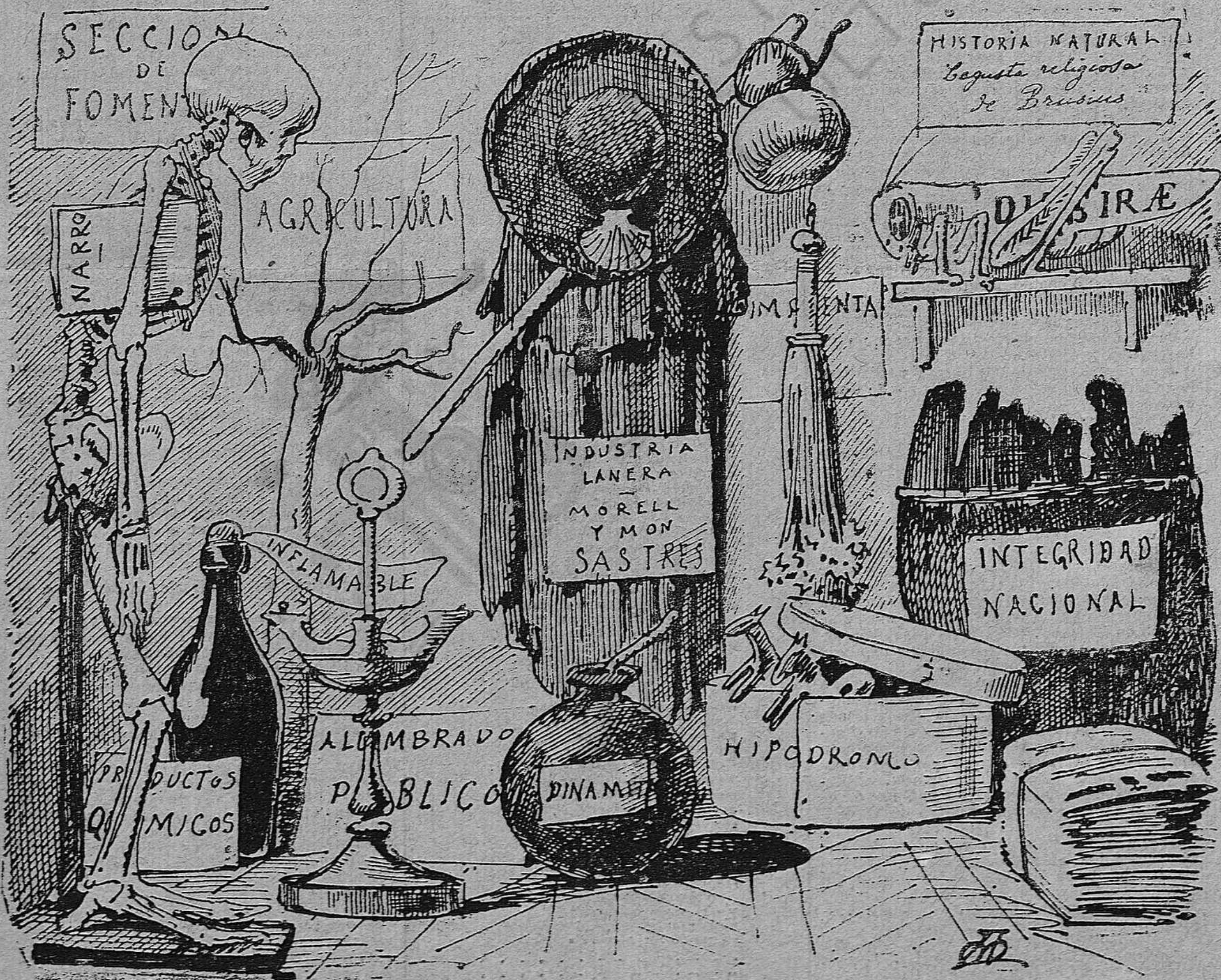
PRÉU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA.

Espanya, trimestre. . . . . 8 rals.
Anillas (Cuba y Pto. Rico). 16 .
Estranger. . . . . 18 .

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

EXPOSICIÓ DE PARIS.—SECCIÓ ESPANYOLA.

¡Oh! que tierra rica
¡Oh! que gran nacion
¡Oh! que magnífica
Civilizacion.

CONCERT EUROPEO.

Europa está celebrant un concert, y la proba está en la reunió del Congrés de Berlín.

Cada nació ocupa 'l seu puesto. Cada nació té al davant lo seu respectiu fardol y empanya l' instrument que més s' avé ab las sévas facultats y ab las sévas aficions.

L' himne que s' está ensejant es música del porvenir, té cinch bemols a la clau, y 's titula «La pau universal.»

L' obra es de una execució difícil, difícilíssima, per qual motiu no hi ha ningú que puga respondre del efecte, ni dels resultats que produhirá aquesta música.

Bismark dirigeix l' orquesta. Per compte de batuta fa moure un bastó de mando. Tots los músichs están atents al moviment del seu bras.

Ell ha portat los violins de l' orquesta. Las cordas pertanyen als mansos moltos qu' en la guerra franch-prussiana van tirar-se entusiasmatas al matadero, al crit de gloria.

Los cornetins pertanyen a la Fransa. L' espinguet qu' exhala fa tremolar las parets. Son uns executans, que per mes que digan, no han acabat lo buf.

Inlaterra toca 'l bombo, y ho fá molt bé per cert.

Russia ab lo serpentón que l' hi surt pèl damunt de l' espatlla ab as ganyas obertas, espanta al vehí del seu costat, y per cert que aquest vehí es nada ménos que la Turquia, encarregada de las timbales.

Italia ab lo clarinet, la flauta y altres instruments de sonido dots, hi cargola uns solos que fá picar de mans al mes contrari de la música.

L' Austria ab lo fagot murmura algunas notas y 'n r-funfunya d' altres, posantse d' en tant en tant l' instrument terciat al bras com un trabuch.

Fins la Grecia, la petita Grecia, compareix al siti del concert ab la pretensió de tocar lo flautí.

Alguns dihen que per la interpretació de la pesa es innecessaria y altres sostenen qu' es precis si s' ha de conseguir tot lo degut efecte.

Un executant hi falta que tocaria perfectament lo violon, si aquest instrument se considerés necessari en lo concert; pero 'l violon está desterrat, y per aquest motiu l' Espanya de 'n Canovas s' ho ha de mirar de lluny.

¡Pobra Espanya!

Per ella no hi ha puesto en lo concert, no pot haverni. no 'n tindra.

Ja fa alguns sigles que l' Europa vá aixefarli la guitarra, y no s' ha cuidat siquiera de durla á adobar.

L' Espanya es l' única nació que si l' hi posavan un instrument a las mans desafinaria.

Sino cenyimnos á contemplar las nacions que pensan com ella, que senten com ella, que tenen las mateixas facultats qu' ella, que derivan de una mateixa rassa, que haurian de caminar á un mateix objecte; cenyimnos á las nacions llatinas.

Italia cada dia mes forta y mes potentia. Va fer l' obra inmensa de la seva uniat y la sosté y s' enforteix sostenintla. Una paraula seva resona per tot Europa. Ha fet la creixensa rápida y no obstant té un pit de brau y está musculada com un Hércules. La seva vida, las sévas aspiracions, lo seu objecte s' reduheix á una sola idea, l' llibertat mes completa.

Fransa, surt de la guerra estrangera y de una guerra civil formidable, dessangrada, mitj-morta; y no obstant no renega de la llibertat, ans bé la aferma ab la república y la sosté ab l' ordre y la templansa. Al poch temps se presenta completament reixida ab aquests remeys, desmentint als que la donavan per morta. L' Europa la respecta y la venera. Es una nació regenerada rápidamente ab l' influxo de la desgracia.

Bélgica, petita y tot com es en unas eleccions presididas pels clericals, dona la victoria als amichs de la llibertat, probant que allí ahont hi ha respecte á la llei, hi ha progrés y s' verifican los cambis mes radicals, sense trastorns y sense llágrimas.

Fins Portugal nos dona lliçons de bon sentit, mantenint abolida la pena de mort y deixant lliure l' exercici de la premsa...

¡Totas las nacions llatinas dirigintse á un mateix objecte, totas menos l' Espanya de don Antoni Cánovas del Castillo!...

Per xó de totas las nacions se 'n fá cas, de totas menos de la pobra Espanya.

¡Qué podrém donar nosaltres á l' Europa en lo sigle de la lum, del progrés, de la civilització?

Totas las altres donan exemples dignes de imitarse; en quan á nosaltres.... No 'n parlem.

Lo pais dividit en castas, de legals y de ilegals.

La deuda pública arrossegantse per terra y pagant apenas la tercera part del interessos corresponents.

La administració pública perduda.

Las contribucions elevadas, insuportables.

Una guerra desalentada contra l' industria, contra la producció, contra l' foment dels interessos públics, contra 'l comerç, contra l' agricultura.

Pagos enormes, y las vias de comunicació escassas y descuidadas.

Falta absoluta de canals y obras públicas.

La seguretat individual perduda completament. Los carrers y 'ls camins infestats de lladres. Los robos dels trens de ferro-carrils á l' ordre del dia.

La premsa perseguida, vexada, oprimida, com may hi hagues estat.

Ni una sola compensació á tantas amarguras; la miseria per una part, la falta de llibertat per l' altra....

Calcú in si es veritat lo que dihém: l' Espanya desafina.

Si la deixavan ficar en lo concert europeo, tocaria 'l violon.

Y no sols tocaria 'l violon, sino que encare feria espifiadas.

P. K.

ARENCA.

¡Catalans y catalanas!
richs y pobres, rics y grans;
escollieu que avuy tinc ganas
de dir cosas importants.

—Mira tot, que ni 'l carril,
aixís la fortuna 'ns topa;
tenim calma, vent en popa
y uns senyors que 'ns donan... sí.

¡Aixó es viure! gent sumisa
se veu per tot; y ab anhel,
botiguers pujan al cel
(fen manegas de camisa.)

Si be no tenim un clan
y 'ns apreta la carpanta,
tothom riu y balla y canta;
y tenim Pau, molta pau.

Y aixís s' ha de fer, aixís,
fora una acció molt tirana,
per no morir-se de gana
esbalotant lo pais;

Que dirian las nacions
del vostre comportament,
tenint un Ajuntament
que 'ns procura diversions?

¡Haurá cap desgrahit
que d' eis go y no partiepi?
¡Hi ha ningú que no s' aripi
de música cada nit?

¡Y aquest Pa' que? ¡valgam Dem!
¡si no s' pot apondera
quan vos s' br' un tros de pa,
á veure 'ls peiros aneu.

Els vos darán ocasió,
de fer a gina semblansa;
veuréu que un anech, s' atansa
sens tenir invitació.

Volguen obsequiar als peiros,
los pobres quedan dejuns;
com los anechs, n' hi ha alguns
que s' convidan els mateixos;

Y es una prova segura
la que ab las bestias tenim,
que en lo sigle que vivim
no mes menja a quel que sura.

Si algu desconso at plora,
y al cel aixeca las mans,
dirán nostres governants:
—¡Romans s' en aquesta hora!

Cons al bullo y endavant;
no hem arribat ahont anem;
quan de fam nos morirém,
per bons nos admiraran.

Que darrera dels consums
queden nús, no 'us fassa treva;
com som fills d' Adon y Eva,
seguirém los seus costums.

Sofrim donchs aconhortats;
y al morir, per galardó
indicará una inscripció
«son los héroes afamats»

.....
Son mas rahons ja acabadas
y ohint na ARENCA plegats,
los homes sou arenants,
y las donas.. arengadas.

PERICO MATALESA.

Lo govern es molt generós.
Solemnisa la pau de Cuba donant un decret
de indult á la premsa.

En los termes en qu' está concebut solza-
ment lo beneficiari de ó tres periódichs de Ma-
drit; mes al arribar á provincias lo decret ja
estava esbravat, pues no vá produhir cap efecte.

Aquí tenim periódichs ditants, ne tenim de
multats, de suspeses y de portats davant dels
tribunals, y no obstant cap d' ells pot aspirar
á la gracia del govern.

De modo que si s' ha fet la pau de Cuba, aquí
dura la guerra contra la premsa.

Se anuncia á Madrid la publicació de un neu
periódich que s' titulará *El bien público*.

Figúrinse que tal será aquest periódich, sa-
bent que ha de ser l' órgano de 'n Romero Ro-
bledo.

Sabiam que 'l Sr. Romero Robledo, era an-
dalús y aficionat á la brometa; pero no l' hi fe-
yam tanta barra.

No, no 'l creyam capás de dur la brometa fins
al estrém de dirne *Bien público* de un órgano
seu.

Reclamació del general Salamanca:
«Demano que s' portin al Congrés tots los
documents relatius á la pau de Cuba.»

Contestació del ministre de Ultramar:
«No n' hi ha cap»

En Salamanca:
«Y donchs quinas son las condiciones de la
pau?»

Lo ministre:
«Lo cumpliment de las ofertas fetas pels go-
berns de la Peninsula desde 1868 ensá.»

Y are entro jo.
Tots los governs revolucionaris varen prome-
tre reformas importants, la abolició de l' esclavitud,
l' establiment de una ley municipal y
provincial etc, etc.

Y 'ls que are gobernan y que llavors estavan
en l' oposició, tot era exclamar-se, tot era dir:
¡Vaya quinas bojerias!... Aixó es alentat als
filibusteros... ¡aixó es fomentar l' insurrec-
ció!...

¡Ah! Las professons tornan sempre al puesto
de ahont han sortit.

Los conservadors per sortir bé de la qüestió
de Cuba, s' han hagut d' amparar de las solu-
cions revolucionarias.

Han hagut de regoneixe que nosaltres ana-
vam bé.

Han hagut de seguir las nostras trepitjadas.
¡Confiansa! La pau de Cuba l' han feta ells;
pero l' han feta adoptant los nostres principis.

Per lo tant tenim dret á cenyir la meytat
dels llorers de que volen coronarse.

Ja deuen saber lo miracle de cert poble de
Valencia.

Tornavan de confessar y combregar dos com-
panyes, y l' un explicava l' efecte deliciós que
l' hi havia produhit la sagrada forma.

L' altre mes despreocupat digué que l' hi
havia produhit la mateixa sensació com si s'
hagués empassat un tros de carn de tocino.

¡Que t' has dit borrango!..
Instantáneament se l' hi allargan las ore-
llas, se l' hi estiran los llabis, si l' hi aixata
l' nas y l' hi queda aquella especie de birolla
ab dos forats que tenen los pores, lo pèl se 'l
hi torna dur y aspre, cau de quatre potas, l' hi
surt una queta y s' queda convertit en tocino.

La seva familia 'l tanca á la cort, y una pro-
fessó de gent de tots los pobles del voltant
acut á veure al castigat autor de la brometa.

Are no falta sino que á entrada d' hivern la
seva familia 'l mati, 'n fassa llangonissas y 'n
tiri un tros á l' olla.

Y després dirán que certs miracles no en-
greixan.

Al menos aquest, si saben aprofitarlo, fará
bon caldo.

Delicias conservadoras:
A Sant Andréu hi ha familias que viuen
dels tronxos y fullas de col que quedan aban-
donadas á la plassa.

En alguns pobles de la montanya, no n' hi

ha pocas que s' alimentan de fonolls y otras herbas bullidas.

Ja 'n venhen la polística conservadora cumploix los seus fins.

Anant endarrera sempre, no está lluny lo dia en que la humanitat tornarà a pasturar.

Paraulas del conde de Toreno:

«Barbaras son las corridas de toros; pero á mí per xó m' agradan, sobre tot mirantias desde un lloch segur.»

Es lo mateix que 'm passa á mí ab los conservadors. Desde un lloch segur m' agrada mirarme'ls, encare que sigan uns bárbaros.

Síntesis de la qüestió del gas:

Hem arribat al dia 69 de la huelga de consumidores de gas, y á Barcelona reyna D. Cástor Ibañez de Aldecoa y l' oscuritat mes completa.

Un periódich ministerial assegura que tó motius per creure que 'l país no 's riu del govern.

¡Y que ha de riure's sant cristiá!
Y lo mestrist del cas es que ni siquiera l' hi queda un mocador per aixugarse las llágrimas.

Aspiració actual de' partits legals:

Tots demanan que se 'ls concedexi 'l poder.

¿Per disfrutarlo? ¿Per sacrificarse?
No; per dirigir las elecciones proximas.

¡Dirigir las elecciones!
Ecco il problema!

Problema que traduhit al catalá vol dir: «Jo faré 'ls diputats, y 'ls diputats me farán á mí; gobernar es lo que importa, lo demés no val la pena.»

Una lleugera indisposició de nostre dibuixant nos impedeix aquesta senmana publicar los dibuixos *Cosas de la senmana*.

Monsieur Frere Orban, encarregat pel rey dels Belgas pera formar ministeri es una bona persona. Fins despres d' haber sigut ministre tres vegadas no 's va sapigué qu' habia escrit una comedia titulada *Tres dias d' una coqueta*.

Aquí en Espanya al contrari, es precís que 's sápigua que 'l individuo escriguí comedias per ferlo ministre.

¡Es clar! ¡Com qu' es un dato!

Alguns periodistas de la tribuna del Congrès, lo dia de Sant Antoni van enviar una carta de felicitació á n' en Cánovas.

Y en Cánovas va convidarlos.

Tots se creyan que era qüestió de un dinar, van anarhi ab las dents esmoladas y van tenir que contentarse ab un xocolate y quatre lleminaduras.

En Cánovas ni una sola vegada va sortir á obsequiar als convidats.

En cambi hi havia un majordom, que ab tota la franquesa fins vi per metre 's certas brometas ab los periodistas.

Sant Antoni es l' atvocat de las causas perdudas, y davant de 'n Cánovas la causa mes perduda es l' imprenta.

Un capellá en un poble del Vallés, ficat dintre de una bota que l' hi servia de trona:

«Si Dén se mostra avaro de l' aygua que l' hi demaném per fertilisar los camps, es perque hem tingut manda de regarios ab la nostra sanch en defensa de la santa religió»

¡Oh quina mansuetud! Regar los camps ab sanch...

¡Quina llástima que aquest capellá no hagués tirat per mosso d' escorxadors!

Lo licor de brea concentrat, preparat per Múnera que varem recomanar en lo número del dissapte passat, se ven en la Farmacia del carrer de Escudillers, núm. 22.

A UNA COQUETA PASSADA.

«Aprended, flores, de mí lo que vá de ayer á hoy.»

Puig que tant, senyora mia, vos plau en de desventura, reconech qu' es cosa dura per qui al semblant tot ho fia, veure's en hermosura.
Que 'us quedáreu per casar no me u teniau de dir
No l' heveu vista arribar

quan tant «las veyan venir» tractantse d' enamor-r?

¡Los treinta anys! Edat amarga que no us trauren del demunt per mes que 'us siga una carga, ni que la s' pigau l' arga ni que 'u prengau m' l' á punt.

No só cap persona entesa; pero jo sé que si á un pou hi tiro una pedra 's mou com mes va ab mes lleugeresa. Donchs aixís va la vellesa.

Ahi encar' per molta gent passavau per innocent. Ara qualsevol taroca que 'us posi 'l dit á la boca sabrá que 'us falta una dent.

Altra dent que al art deven avuy lo mal dissimula; mes ¡ay! si bé repareu, un cabell blanc com la neu vos diu que 'l temps no recula.

Y dema, nous desenganys dirán que son impotents pera esborrarvos os anys un magatzem d' artimanys, tinglados y paraments.

Sou una nau desgarnida que 'l mestrall porta batuda per aquest mar de la vida. Aneu «de capa caída» ¡y no n' esteu convenuda!

Fosseu vos del meu conhort, y ans que plor-r la derrota donariau a la sort. Si com coqueta heveu mort, viscau com bona devota

Y mentres, desde aquell' hora, hi haurá escudors de botiga, y gulla y fil y estisora, lindreu mes feyna, senyora, que un corch á gastá una viga.

Fora d' aixó, tot desgracias; puig ja ni 'us queda 'l consol de oferir á qualsevol altres gracias que las ¡gracias! de gracias que ningú 'us vol.

JOSEPH D' ARIMATSA.

Un banquer que tenia las mans brutas se las havia ab un sèn dependent, y escalfantse escalfantse, al últim va dirli:

—¡Vosté es un lladrel!

—Molt depressa fá 's lladres, D. Francisco, respon lo dependent; pensi que la seva mare per ferne un, vá haberhi de posar nou mesos.

Los presupuestos de Puerto-Rico han produhit un verdader escándol.

Las naciones estrangera ne surten beneficiadas; la producció espanyola vá per portas.

Es lo que d'aya un comerciant:

—«Lo govern aspira á cambiar lo nom de todas las cosas y vol que de *Puerto-Rico*, d' aquí en avant se 'n diga *Puerto-Pobre*.

Un periódich francés publica una notable caricatura.

Figürinse una pirámide de cráneos inmensa, espantosa.

Al cap-dermunt hi ha establerts, perfectament assentats los individuos que componen lo Congrès de Berlin.

Lo lema diu: «Coronament del edifici.»

Diu que l' Ajuntament tracta de fer desaparixre la plassa de l' Universitat, edificanhi.

No vol que hi h ja cap *plassa vacant*.

Lo dia que m' enfado me 'n vaig y m' aixeco un palacio en mitj de la Plassa Real, y á veure qui me n' entrèu.

Si jo fos de l' Ajuntament, una vegada y fora posat, no sols treuria la plassa de l' Universitat, sino l' Universitat y tot.

Y en lloch de aquella plassa, edificaria una *plassa de toros*.

Obrin la porta, que no passa.

Un embustero que arribava de veure la exposició de París deya:

—S' ha presentat un apotecari que té un ungüent, per fer creixe instantáneament los membres del cos humá que tingan de amputarse.

—¿Es possible? l' hi deyan.

—Y tant p ssibe que ha fet varias probas.

Per exemp e, agafí un gos, ab unas estisoras l' hi talá la qua, l' hi unta 'l rabe ab l' ungüent, y ¡plaf! l' hi surt una qua nova.

—¿Com pot ser?

—Oh, esperat que encare no hi acabat. Luego agafa la qua tallada, l' unta per un estrem, y ¡plaf! l' hi surt un altre gos...

Hi ha paraulas catalanas enrevassadas y que 'ls castellans no saben com pronunciarlas.

Exemple, aquell tant sapigut: «Setze jutjes menjan fetje de un penjat.»

Pero hi ha paraulas senzillas, que alguns no son capassos de dirias may. ¿Quan hi vá que 'l Sr. Aldecoa no pot dí: «mití?»

A Madrid se reuneix un Congrès per tractar de l' extirpació de la *filoxera*.

Avants de passar endavant, avants de senyalar un remey urgent, consensan per crear dos paraulas novas.

Y acordan de dirne *filoxerico* á tot lo que 's refereix á la filoxera y crear lo verb *filoxerar*.

Filoxerar jo no sé que vol dir; pero 'm sembla á mí que l' Ajuntament de 'n Faura y don Cástor ja fa temps que 'ns está filoxerant.

Proba de que 'ls toros van rebent una bona educació:

«Los toros avants embestian los trens y are se 'n guardan.» Aixís ho assegura 'l conde de Toreno.

Donchs mirin, los carlins, encare no 's tiran al carrer, avants, are y sempre embesteixen als trens dels carrils.

Ab lo qual se demostra que avants, are y sempre, primer tindrà bona educació un toro que un carlí.

L' obra que ha premiat *L' Ilustracion española y americana* es un dibuix que representa una escena de la comedia *El Alcalde de Zalamea*.

Si jo fos rich com la *Ilustracion* oferiria un premi al millor dibuix que 's presentés representant una escena del *Alcalde borrego*, ab tipos de Barcelona.

Un periódich de Alemania diu que s' han verificat molts presons, entre ellas la de un dragó.

¡Un dragó!

Ja 'u deya jo que no quedaria ni una sargantana.

Sembla que 'l senyor Maspons está escamat, desconfia del districte de Granollers, y per las próximas elecciones se prepara 'l districte de Castelltersol.

En lo sèn últim viatge per aquella comarea fins anava de company, segons diu un periódich, ab lo célebre Caga-raims.

Tal vegada pensa aprofitarlo per reanimar als propietaris de vinyas.

—¿Qué hi fá que vinga la filoxera? Déixinla venir; mentres al districte 'ns quedí aquest cabecilla, no 'ns faltarán rahims.

En l' *Ateneo d' elogis mútuos* lo próxim diumenge l' eminent orador senyor Fruviols, llegirá una jaculatoria en desprestigi del primer que vá pendre lo xocolata ab pá torrat, desterrant las mitjas qüernas, y sobre la pernicioso influencia de la revolució de Setembre en ditas innovacions.

Acabat, lo sócio senyor Durán y Baina, llegirá una memoria sobre 'l catastro.

Lo dia avants de la reunió en que 'n Cánovas va treure 210 papeletas de l' urna, vá averhi gran recepció y gran thé en la presidencia.

Y que digan que 'n Cánovas no es un gran general.

A lo méns avants del combat sab repartir lo ranxo.

Modas:
Pentinat petit, cos molt estret, y mitjas y botas elegantísimas.

Modas conservadoras:
Lo cap ben repetit, que pèl poch cervell que hi ha no es necessari; lo cos social baix la més estreta disciplina y estretxés, y l' elegancia y 'l gust als peus, arrosseganhi continuament.

S' assegura que 'l govern agrahit als esforços del senyor Manyé per haber procurat demostrar que aixó del gas se curaba ab aigua benenita, l' ha nombrat gefe del observatori astronómich de Pipí (dos dias mes enllá de la lluna).

Tot podria ser.

Perque nosaltres estém esperant lo dia en que llegirém pèls periòdichs:

«Ha dimittido el Ayuntamiento de Barcelona.»
«Tambien ha dimittido don Castor Ibañez de Aldecoa.»

«Igualmente don Juan Manyé y Flaquer ha hecho dimision del cargo de director del *Diario de Barcelona*.»

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas y endavinallas dignes de insertarse 'ls ciutadans: B. Borotau, Jenani, Recasens, Punt d'oro, Pau Gri Pau, C. Loñip y Curco.

Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen com y tampoch lo qu' envian los ciutadans Jaume Guell, Enrich Xarau, S. Teboll y G. Ciutadà 3 dias, S. Gomila, Narud Asassach Trill, Ordep Lopip, Tronera, E. T. Xato, D. Setroc, Pau Sala y Jaulabey.

Ciutadà Padri de Sau: Aprofitarem lo problema.—Gas ó metros: Aniran los trenca-clescas.—Filagarsa: En se n' ocuparem en lo próxim número.—J. Rosselló: Serveix un geroglífich.—Comich d' Horta: Los somnis de vosté son dolens no aixís 'ls problemas y el geroglífich.—S. O. T Anirá tot lo qu' envia.—Sarrafi: Las cantarellas van en aquest número: L' epigrama no val res.—Salvador Blavi: No hem entés lo qu' ha enviat.

SOLUCIONS.

Á LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—*Ca-la-mars.*
2. ID. 2.ª—*Mar-ce li-no.*
3. SINONIMIA.—*Granada.*
4. MUDANSA.—*Mort.—Nort.—Fort.—Bort.—Port.—Tort.—Sort.*
5. CONVERSA.—*Vinagre.*
6. COMBINACIÓ NUMÉRICA.

16,	5,	1,	12,
2,	15,	11,	6,
7,	10,	14,	3,
9,	4,	8,	13,
7. COMBINACIÓ.—*Anita, Pilar, ràlet, sala, menos, taller, ataca, retall, cabos, abella, arrop, nada.*
8. GEROGLÍFICH.—*En Simon te vi de onze clases.*

Han endavinat 5 solucions el ciutadà D. Setroc y 2 Tronera atrevit.

I.

Tres quart dia á n' el hu dos m' hi veig molt embarrancat per passari ab la hu tercera per mor' de una tot que hi ha. Si may has d' aná á la guerra y trobas algunas tot, amagati al seu darrera si acás tens pó de la mort.

J. V. ORPI.

II.

Una noya tres doblada que llegeix molt la total ella hu-dos sense fer mal y de tothom respectada.

J. RECASENS.

ENDAVINALLA.

Me dieh....., es un nom de dona, sense tenir llet soch nata, soch sota sense ser carta. Lector, rumia una estona.

B. BOROTAU.

SINONIMIA.

Ab molta tot me va dir la tot qu' ara viu á tot, que seli casa un nebot ab la noya d' en Magi.

LLENGUERILLUS.

MUDANSA.

Jugant al tot l' altre dia en tot ab son amich tot, un gura 'ls surt de rebot y els va portá á la arcaldia.

LLENGURSILLUS.

QUADRAT MAGICH.

La avansada de un exércit qu' es componia de 40 homes al trobarse voltat per l' enemich formá 'l cuadro, quedant dotse homes per cada cara.

A la primera descarga del enemich varen mori 12 soldats y varen tornar á formar lo cuadro quedant los mateixos per cada cara.

Se pregunta de quia mode formaren lo cuadro, tan la primera vegada com la segona.

B. BOROTAU.

TRENCA-CLOSCAS.

SUCÁPA.

Ab aquesta paraula formar lo nom d' una festa.

LLEUM-ONCLE.

GEROGLÍFICH.

L I N O

Y

1M ak 1S

im pa

T i i A

n. A B t

O T

h o m.

GAS 6 METROS.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, fill, Arch del Teatro, 21 y 23.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.

ENTRETENIMENTS.—LO QUE 'S VEU Y LO QUE NO 'S VEU.

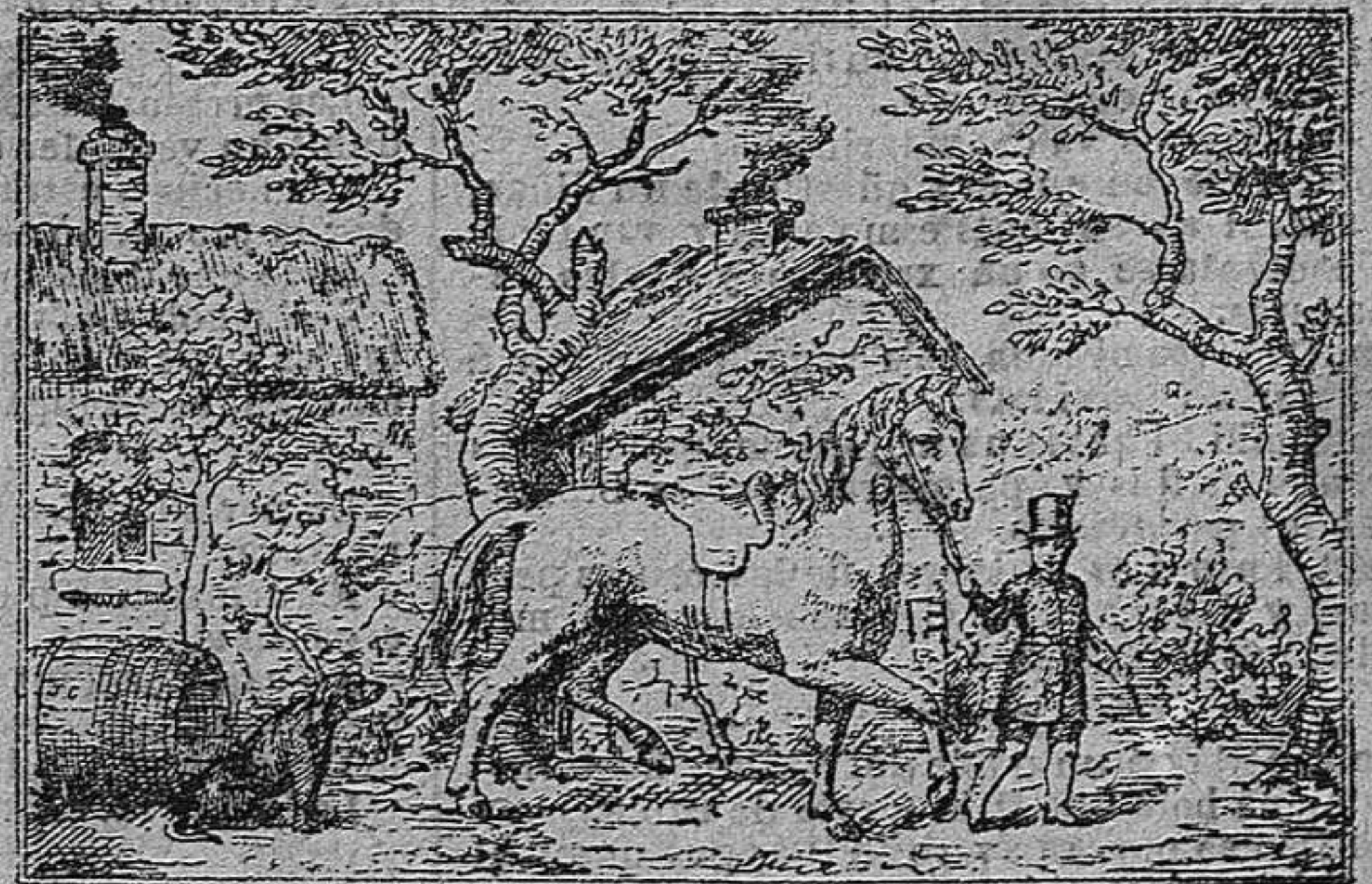
Congrés Europeo.

Busqueu lo Turch.

Lo Procurador de la casa.

Busquin.

No dupstin que trobaran.

Flors barométricas.

Vintivuit dias de tranquilitat.

Busquin l' inquilino.

Busquin la dona y las flors.

¿Aont es la sogra?